

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

quem alij Alcuinum, alium diaconum è Britania virum
vnde cunq; doctissimum praeceptorem habuit : apud
quæ & Rhetorica, & Dialectica, præcipue tamen Astro-
nomie discende, plurimum & temporis & laboris im-
pendit. Discebat & artem computandi : & intentione
sagaci syderum cursum curiosissimè rimabatur.

CAPUT VIII.

Tentabat & scribere. Tabulas & codicillos ad hoc
in lecto sub ceruicalibus habebat, itemq; circum-
ferre solebat, vt cum vacuum tempus esset, manum effi-
giandis literis consuefaceret. Sed parum successit labor
præposternus, ac serò inchoatus. Asiduè exercitabatur
equitando, ac venando : quod illi gentilitium erat: quia
vix vlla in terris natio inuenitur, quæ in eo labore Fran-
cis posuit æquari. Delectabatur etiam vaporibus aqua-
rum naturaliter calentium, frequenti natatu se exer-
cens : cuius adeò peritus fuit, vt nullus illi certaret : ob
hoc etiam Aquisgrani regiam extruxit : ibique extre-
mos vitæ annos usque ad obitum duxit. In cibo & potu
temperans : sed in potu præcipue, ita ut supra cœnam
rarò plus quam ter biberet. Sed cibi non adeò moderator :
ut sàpè quereretur, noxia suo corpori esse ieunia. Con-
uiuabatur rarissimè : & hoc præcipuis tantum festi-
vitatisbus, cum magna tamen hominum frequentia. Cœ-
na quotidiana quaternis tantum ferculis præbebatur :
præter carnem assam, quam venatores verubus inferre
solebant : qua ille libentius quam vlo ciborum genere
vescebatur. Inter cœnandum autem admodum fre-
quentissimè lectorem audiebat : Legebantur autem
ei historiae, & antiquorum res præclaræ. Delectaba-
tur in primis libris beati Augustini, præcipue de Ciui-
tate Dei. Circa pauperes sustentandos, & gra-
tuitam

tuitam liberalitatem, quam Græci vocant, & iam Latini eleemosynam, erat deuotissimus: vt qui in patrio regno non solum id fieri curauit, verum etiam trans maria: in Syria & Aegypto, atque Aphrica, Hierosolymis, Alexandria, Carthagine, vbi Christianos iam sub Saracenis paupertate premi compererat, penuria eorum compatiens, pecuniam mittere solebat. Ob hoc maxime transmarinorum regum amicitias experens, vt Christianis sub eorum dominatu degentibus, refrigerium aliquod proueniret. Colebat præ ceteris sacris locis apud Romanum beati Petri Apostoli ecclesiam, in cuius donaria magnam vim pecuniae congesit: neque ullo sui regni tempore quicquam duxit antiquius, quam ut vrbs Roma sua opera veteri polleret authoritate: & ecclesia sancti Petri per illum non solum tutâ, sed etiam opibus suis præ omnibus orbis ecclesijs esset ornata. Quam cum tanti penderet, intra X LV I. annorum, quibus regnauit, spatum, quater tantum votorum soluendorum, ac supplicandi causa profectus est: Ultimi tamen accessus sui non tantum haefuere cause, verum etiam quod Romanum Pontificem Leonem multis affectum iniurijs, eritis, vt quidam sunt authores, oculis, linguaque præcisa, fidem regis implorare necesse fuit. Idcirco Romam tum veniens ad reparandum ecclesiastatum, ibi totum hyemis tempus contraxit: Quo tempore Imperatoris & Augusti nomen accepit: quod primò intantum auersatus est, vt affirmaret ea die, quanvis præcipua festiuitas esset, ecclesiam se non intraturum, si præscire potuisset Pontificis consilium: inuidiam tamen suscepti nominis Constantinopolitanis Imperatoribus non disimulantibus, magna superauit pecunia: vicitq; eorum contumaciam magnanimitate, qua Græculis multum præstebat. Misit eò cre-

brus

bras legationes, & in epistolis fratres eos appellauit. Post suscep tam Augusti dignitatem, cum aduerteret legibus multa deesse, (nam Franci diuisis locis, duplicitibus vtuntur legibus) cogitauit, quae deerant, addere, & discep- pantia concordare, prava corrigerre: sed in ea re nihil perfectum est ab eo, nisi quod pauca capitula, & ea im- perfecta legibus addidit. Omnia nationum quæ illi subeissen t, memorabilia gesta, quæ scripta non erat, scri- bi & memoriam mandari iussit. Inchoauit & Gramma- ticam patrj, hoc est, Germanici sermonis. Mensibus ad propriam linguam nomina imposuit: qui ante id tempus apud Germanos partim Latinis, partim barbaris nomi- nibus enunciabantur. Et Ianuarium quidem appella- uit Wintermaen: Februarium, Horning: Martium, Lentmaen: April, Ostermaen: Maium, Winne- maen: Iunium, Brackmaen: Iulium, Herwmaen: Augustum, Arneimaen: Septembrem, Wynmaen: Octobrem, Haruestmaen: Nouembrem, Zoremaen: Decembrem, Heilichmaen. Item ventos duodecim, suis nominibus insigniuit: cum non ante plurimum, quam quatuor, nomina inuenirentur: Et Subsolanum quidem Ostewindt: Eurum, Sudost: Euroaustum, Sud- sudost: Austrum, Suden: Austroaphicum, Sudwest: Aphicum occiduum, Sudsudwest: Zephyrum, West: Corum, Nordwest: Circum, Nordnordwest: Septen- trionem, Nord: Aquilonem, Nordost: Vulturnum, Ost- Nordost. Hac idcirco commemoravi, ut agnoscant no- biscum Galli, Karolum & origine extitisse Germanum, & ea lingua tanquam patria potissimum usum: quod ignorantes ipsi nobis contestantur: quia de illorum ista sumpsimus libris testimonia.

CAP VT